

Raforkumálaskrifstofan
Vatnamælingar

Skilagrein 82
Vesturland án vhm

Breiðabólsstaður á Fellsströnd.

Dalasýslu.

Reykjavík, 20. maí 1954

Sigurjón Rist

Fram

Breiðabólsstaður á Fellsströnd,

Dalasýslu.

15. maí 1954.

Bóni að Breiðabólsstað er Þórður Kristjánsson, sonur hans, Friðjón Þórðarson, fulltrúi lögreglustjóra, óskaði að ég athugaði virkjunarskilyrði að Breiðabólsstað.

Vatn.

Vatnsvið Breiðabólsstaðargils er $5,5 \text{ km}^2$. Landið er gróðið og nokkuð þykur jarðvegur á vatnsviðinu, mesta hæð yfir sjó er 513 m. Nokkur vöxtur kemur í gilið, þegar snjóla leysir og eins í stórrigningum. En vatnavextir í gilinu verða ekki eins miklir og í þeim giljunum, sem einvörðunga koma úr bröttu, ógrónu landi. Nokkur urð er í botni gilsins, víðast er það á klöpp. Áberandi eru steinar, sem legið hafa lengi óhreyfðir og lítaðir eru nýrrarraðu. Nú flutti gilið yfir 700 l/sek, en rennslið mun eigi ósjaldan fara niður í um 10 l/sek pr. km^2 , p.e.a.s. 55 l/sek. Lágrennslitímabil er síðari hluti sumars og frostkaflar á vetrum. Nú í sunar mun Halldór sonur bónðans mala rennslið á yfirfalli.

Fallheið.

Norðan við túnið er nekkurt fall í gilinu, þar er d.t. smáfoss. Ekki er fráleitt að koma þar fyrir inntaki, en þar yrði stífla í gilinu nekkurt mannvirkni og möl mundi fljótlega safnaðst í lónið ofan við hana. Ég tel því réttara að gefa gaum 30rum virkjunartilhögnum.

Nálagt 250 m ofan við túnið hefur kvísl verið veitt út úr leknum í þeim tilgangi að mí í neysluvatn í beinn og fjárhús. Kvíslin greinist á ný fram á klapparhrygg og hverfur nokkur hluti vatnsins til gilsins aftur.

Hinn hlutinn, sá er heldur stefnu óþreyttri rennur niður í gegnum túnið og vestan þejarhúsa. Á klapparhrygnum er vísir að þró, nokkurra centimetra haf steyppt brík.

I. tilhögun.

Bak við þejarhúsin er sléttá, eða óllu heldur dald. Þar sem brekkun tekur að rísa á ný, er jarðfastur steinn austan við laukinn. Hjá honum er hentugt stöði fyrir stöðvarhús. Tárbínuðs getti komið 20 cm undir toppi steinsins. Halla- og lengdarmeling frá steininum er á þessa leið:

Hæð m	Lengd m
0	0 toppur steinsins
5,55	50
10,25	100
14,85	150
20,74	200
27,11	247 steyptur garður

Barna er hugur vandi að byggja inntaksþró með rúsklega 1 metra vatnsdýpi. Umfrannvatn yrði látið falla yfir steyptan garð og niður á fasta klippp og falla til gilsins á ný eftir þeim farvegi, sem fyrir hendi er.

$$\text{Brúttófallhæð } 0,20 + 27,11 + 1,00 = 28,31 \text{ m}$$

Heimtaug frá stöðvarhúsi 100 m að fjárhúsi 90 m. Sá ljóður er við pennan stað, að frárennslisvatn stöðvarinnar fer í gegnum túnið, að vísu rennur laukur þar nið. En umskilegra er að þurkha hann alveg, því að hann skemdir túnið að sögn börtar bónda.

II. tilhögun.

Stöðvarhús nokkru vestar og norðar, til þess að umat sé að koma frárennslisvatnina til gilsins aftur og forða því úr túninu. Rekinn var niður hall.

Í þeirri heð geti túrbínuðs komið. Hellinn er 36 cm ofar en toppur steinsins, sem nefndur er í tilhögun nr. I.

Halla- og lengdarmæling frá hellnum:

Heð m	Lengd m
0	0 hell
8,34	50
11,42	100
15,11	150
21,77	200
23,60	227 steinn (auðk. með rispu verður málatur af H. Þórðars.)

Heðan við pennan auðkennda stein, sem er við kvíslina úr lauknum, er hægt að búa um inntakið. Þar þarf að grafa upp, jafnvel yta upp með jarðstu og steypa síðan inntaksþró og yfirlifall nokkrum norðar. Hálfs meters vatnsborðshækun mun hafa í fyr meti sér eins mikla steinsteypu eins og eins metra vatnsborðshækun uppi á klapparhryggnum, eins og un getur í tilhögun nr. I. Þarna er meiri vinna að komast ofan á fastan grunn og auk þess ekki eins auðvelt að ganga frá umbúnaði umfram-vatnsins.

$$\text{Brúttófall } 23,60 + 0,50 = 24,10 \text{ m}$$

Heimteugar 150 m að fðúðarhúsi og 115 m að fjárhúsi.

Tvisvar sinnum var hallamælt á milli sömu staða.

- 1) Skv. tilhögun nr. I: 27,11 frá steini í túni að steyptri brík.
- 2) Skv. tilh. nr. III: Steinn í túni - hell (hússt. II) = 0,36 m
Hússt. II - steinn (innt. II) = 23,60
Steinn (innt. II) - steypt brík = 3,16
Alls = 27,12

Mismunur 1 cm.

III. tilhögun.

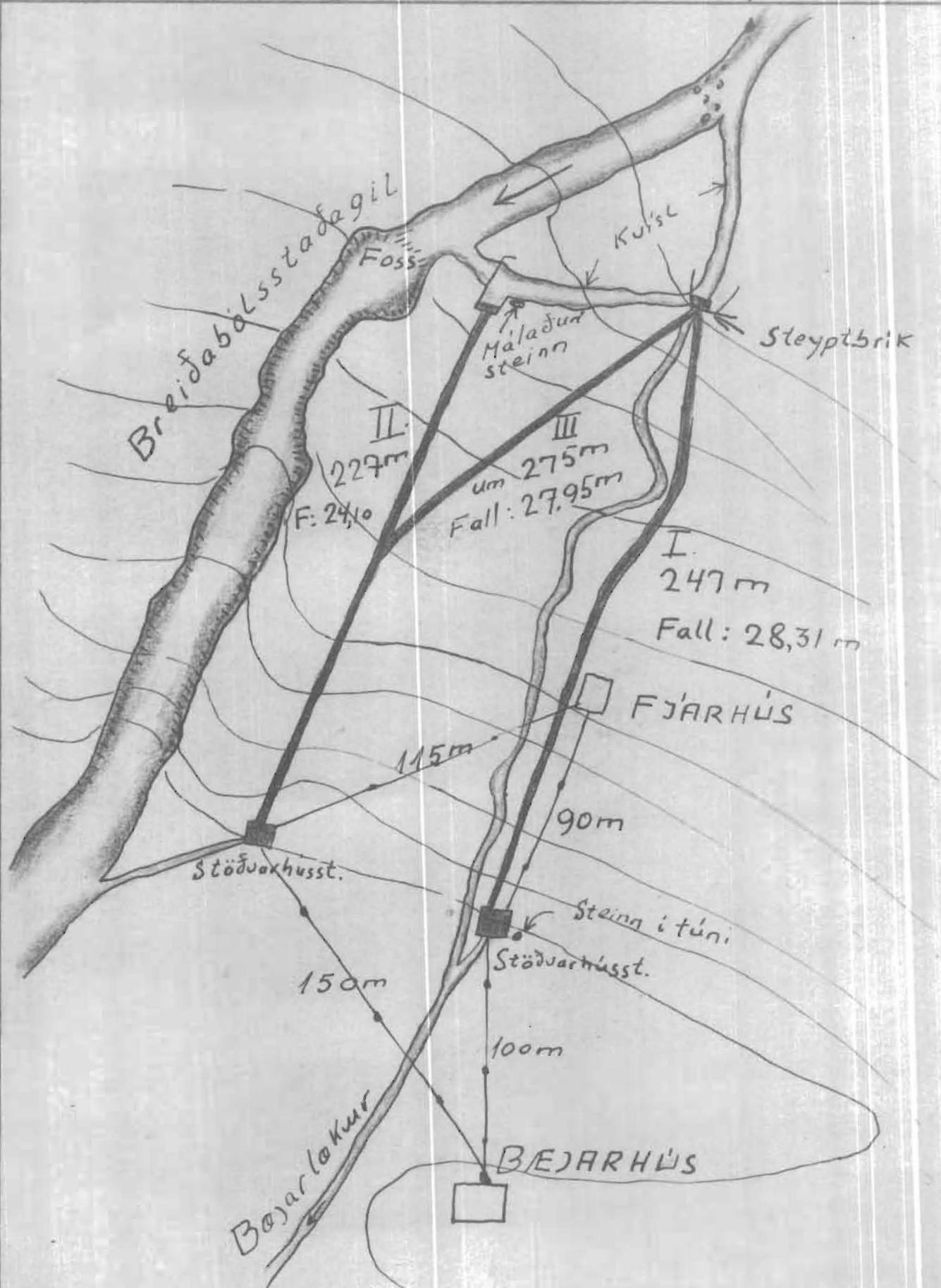
Priðja tilhögun er sú að hafa stöðvarhúsið á sama stað og í nr. II, p.e.a.s. losna við lekinn úr túninu og hafa inntakið eins og gert er ráð fyrir í nr. I, p.e.a.s. uppi á klapparhryggnum. Bríttófallhæð yrði 27,95 m og heimtaugar eins og í nr. II (150 og 115 m). Neðsti hluti pípunnar sá sami og í tilhögun II, en þegar komið er upp fyrir túngarð sveigist þrystivatnspípan til hagri upp á klapparhrygginn. Vegalengdin var ekki meld nákvæmlega. Það munu feðgarnir á Breiðabólsstað geta gert hvenær sem er (nauðsynlegt að það sé gert sem fyrst). Lengdin er alls nálegt 275 m. Efsti hluti leiðarinnar er klöpp með þunnum jarðvegi og staksteinum. Þarna yrði að hlaða meðfram rörunum og hylja þau á þann veg. Gengið er út frá því að asbeströr verði notuð. Hvergi þarf að sprengja. Neðri hluti pípuleiðarinnar, 200 m, er gróinn og ákjósanlegur fyrir þrystivatnspípu, sem grafin er niður. Íg tel þessa III. tilhögun hagkvæmasta. Óskað er eftir kostnaðaráætlun að 8-lo kw stöð. Í því sambandi er rétt að hafa nánara samband við F. Þórðarson.

Reykjavík, 20. maí, 1954

S. Rist

RAFORKLUM 'N LASTJÓRI
BREIDABÖLSSTRÖÐUR, FELLSSTR.
Virkjunaradstaða, Rissmynd

17/5 '54 S. Riss
B3 Km 52
Fnr. 2486

Breiðabólsstaður á Fellsströnd,
Dalasýslu.

Framh. skilagreinar nr. 82 frá 20. maí 1954.

Hinn 26. júlí kom ég að Breiðabólsstað og þann dag var byggt yfirlífi í Breiðabólsstaðagil, síðan hefur rennslið verið mælt þar reglubundið.

Meðfylgjandi línum sýnir rennslið á hverjum tíma. Legst hefur það orðið í ágúst og sept. 21 l/s. Þá var mjög þurrviðrasamt og ár mjög litlar um allt Miðvesturland. Í frostakaflanum jan.-febr. flutti lækurinn aftur á móti rökska 40 l/s.

Niðurstöður mælinganna er á þá lund, að í langvinnum þurrkum fer lækurinn niður í 20 l/s. Gera má ráð fyrir að slikt beri að garði sem næst annað hvort ár. Hér er átt við ótruflað rennsli. Þegar snjó skefur í auðan lækinn mun vatnið þverra algjörlega um stundar sakir, allt frá nokkrum klukkustundum í einu til tvo sólarhringa.

Mælingarnar sýna enn fremur að Breiðabólsstaðagil er sjaldan undir 40 l/s. Að þessu athuguðu er ljóst að vatnsvélin þarf að skila góðri nýtni þótt rennslið sé aðeins 20 l/s en aðalvinnusvið vatnsvélarinnar gæti hinsvegar legið á bilinu 40 til 70 l/sek.

Að því tímabili, sem gilið hefur verið mælt, hafa engin stórfloð komið, mest varð rennslið 2. jan. sl. þó aðeins 650 l/s.

Mér hefur verið tjáð, að Þórður bóndi að Breiðabólsstað hallist helzt að þeirri skoðun að virkja lækinn samkvæmt tilhögun þeirri, sem sýnd er nr. I á teikn. Fnr. 2486, þótt það leiði til þess að frárennslisvatn stöðvarinnar verði að fara í gegnum túnið.

Gera má ráði fyrir að lækurinn bólgni nokkuð upp í frostum, einkum á leiðinni, frá aðalfarveginum og fram að steyptu bríkinni, samanber teikn. 2486, í þessu sambandi er rétt að fregna hjá Þóréi hvernig lækurinn hefur hagað sér á þessari leið í frostunum í jan.-febr. og búa um inntakið með tilliti til fenginnar reynslu.

Tel óparft að reða þetta frekar að sinni, því hér á að liggja fyrir öruggur grundvöllur til að ákveða vélasteróina eftir.

Reykjavík, 18. mars 1955.

1/5

SEPT. 22
OKT. 96
NOV. 199
DES. 116

JAN. 15118
FEB. 42
MAR.
APR.

MAI.
JÚN.
JÚL.
'AG.'54 26

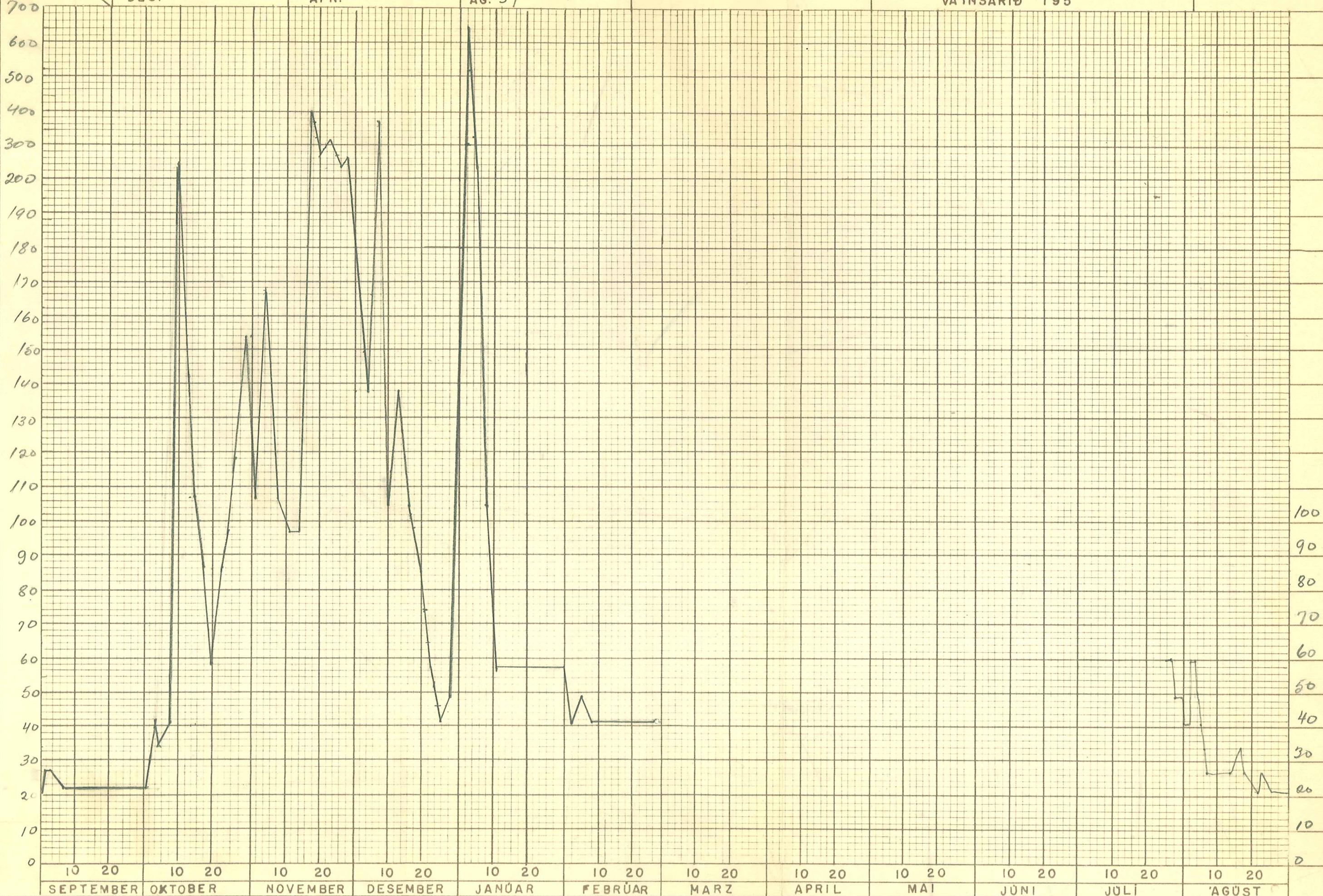
RAFORKUMÁLASTJÓRI.

VATNAMÆLINGAR.

Breiðabólsöldagil

VATNSÁRIÐ 195

1873'55 Spurk

1954